

vételt a jogosultságok lekönnyítésétől a saját források szám-
láin a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló
94/728/EK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 2000.
május 22-i 1150/2000/EK, Euratom tanácsi rendelet ⁽²⁾
6. cikke értelmében?

- 3) Úgy kell-e értelmezni a Közösségi Vámkódex 221. cikkének
(1) bekezdését, hogy a vámösszeg vámhatóságok általi, a
megfelelő eljárások szerinti továbbítása az adósnak csak
akkor tekinthető a vámösszeg adóssal való közlésének a
221. cikk (1) bekezdése értelmében, ha a vámösszeget a
vámhatóság az adóssal való közlés előtt könyvelésbe vette?
Mi értendő továbbá a 221. cikk (1) bekezdésében szereplő „a
megfelelő eljárások szerint” fogalma alatt?
- 4) Ha a harmadik kérdésre igenlő válasz adandó, fennállhat-e
olyan vélelem az állam javára, amelynek értelmében a
vámösszeg könyvelésbe vétele annak adóssal való közlése
előtt megtörtént? Kiindulhat-e továbbá a nemzeti bíróság a
vámhatóság azon nyilatkozatának helyességének vélelméből,
amely szerint a vámösszeget annak adóssal való közlése előtt
könyvelésbe vették, vagy a hatóságnak a nemzeti bíróság
előtt rendre írásbeli bizonyítékot kell szolgáltatnia a vámössz-
szeg könyvelésbe vételéről?
- 5) A vámtartozás Közösségi Vámkódex 221. cikkének
(1) bekezdésében előírt könyvelésbe vételének annak adóssal
való közlését megelőzően kell-e megtörténnie a vámok
beszedésére vagy utólagos beszedésére vonatkozó jog
semmisségének vagy megszűnésének elküldése esetén?
Másként fogalmazva, úgy kell-e értelmezni a 221. cikk
(1) bekezdését, hogy a vámösszeget nem lehet beszedni, ha
azt a vámhatóság az adóssal a megfelelő eljárások szerint
közölte, anélkül azonban, hogy azt a vámhatóság a közlés
előtt könyvelésbe vette volna, és így a vámhatóságnak az
összeg utólagos beszedése érdekében a megfelelő eljárások
szerint újból tájékoztatnia kell az adóst a vámtartozás össze-
géről, miután azt könyvelésbe vette, és ennek a Közösségi
Vámkódex 221. cikkében rögzített elévülési időn belül kell
megtörténnie?
- 6) Ha az ötödik kérdésre igenlő válasz adandó: milyen követ-
kezménnyel jár, ha az adós megfizeti a vámösszeget, amelyet
annak előzetes könyvelésbe vétele nélkül közöltek vele?
Tartozatlan fizetésnek kell-e ezt tekinteni, amelyet az adós az
államtól visszakövetelhet?

⁽¹⁾ HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet,
307. o.

⁽²⁾ HL L 130., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet,
169. o.

**Az Unabhangiger Finanzsenat Auenstelle Klagenfurt
(Ausztria) által 2008. június 20-án benyújtott előzetes
döntéshozatal iránti kérelem – SPO Landesorganisation
Karnten kontra Finanzamt Klagenfurt**

(C-267/08. sz. ügy)

(2008/C 247/06)

Az eljaras nyelve: német

A kérdést előterjesztő birosag

Unabhangiger Finanzsenat Auenstelle Klagenfurt

Az alapeljaras felei

Felperes: SPO Landesorganisation Karnten

Alperes: Finanzamt Klagenfurt

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) úgy kell-e értelmezni a tagállamok forgalmi adóra vonat-
kozó jogszabályainak sszehangolasarol – közös hozzáadott-
értékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításáról szóló,
1977. május 17-i 77/388/EKG hatodik tanácsi irányelv ⁽¹⁾ (a
tovabbibban: hatodik irányelv) 4. cikkének (1) bekezdését,
hogy valamely politikai párt jogilag önálló tartományi szer-
vezete által folytatott „külső hirdetés”, amely kozonsegkap-
csolati tevekenység, tájékoztatási tevekenység, partrendezven-
yek lebonyolítása, a körzeti szervezetek részére reklama-
nyagok szállítása, és évente megrendezésre kerülő bál (SPO-
bál) szervezése és megrendezése formájában nyilvánul meg,
gazdasági tevekenysegnek tekintendő, ha ezzel összefüg-
gesben a szervezet a „külső hirdetés” kiadásainak a párt
jogilag szintén önálló tagszervezetei (körzeti szervezetek stb.)
részére (részben történő) tovabbszamlazasabol és a bál lebo-
nyolıtasabol származó belepodijakbol bevételre tesz szert?
- 2) A hatodik irányelv 4. cikke (1) és (2) bekezdésének értel-
mében vett „gazdasági tevekenység” megítélése keretében
hatarosnak minősül-e, ha az 1.) kérdésben megjelolt teve-
kenységek „visszatukrozodnek” a tartományi szervezetre és
így ennek erdeketis szolgaljak? A dolog természetéből követ-
kezik, hogy e tevekenysegek keretében a pártot mint olyat,
valamint annak politikai celjait és nézeteit is mindig hirdetik,
még ha nem is elodlegesen, de szükségszerű mellékhatás-
ként.
- 3) Lehet-e még a fenti ertelemnen „gazdasági tevekenysegrol”
beszélni, ha a „külső hirdetés” kiadásai tartósan többszörösen
meghaladják az e tevekenysegbol származó, a kiadások
tovabbszamlazasaval és a bál megrendezésével elért bevete-
leket?
- 4) Fennáll-e „gazdasági tevekenység” akkor is, ha a kiadások
tovabbszamlazasara nem közvetlenül felismerhető gazdasági
szempontok alapján (például a költségek hozzárendelése
azok okozása vagy a haszon alapján) kerül sor, és lényegében
az alárendelt szervezetek mérlegelésére van bízva, hogy
hozzájárulnak-e, és ha ıgen, milyen mértékben a tartományi
szervezet kiadásaihoz?

- 5) Fennáll-e „gazdasági tevékenység” akkor is, ha a hirdetési szolgáltatások továbbszámlázása az alárendelt szervezetek felé olyan hozzájárulás formájában történik, amelynek mértéke függ egyrészt az érintett alárendelt szervezet tagjainak számától, másrészt az alárendelt szervezet által delegált képviselők számától?
- 6) Nem kell-e az adóköteles ellenértékhez tartozó állami támogatásokat (mint például a Kärntner Parteiförderungsgesetz [a pártok támogatásáról szóló karintiai törvény] alapján nyújtott párttámogatást) ugyanígy gazdasági előnyként figyelembe venni azon kérdés eldöntésénél, hogy gazdasági tevékenységről van-e szó?
- 7) Ha az úgynevezett „külső hirdetés” elkülönítetten szemlélve a hatodik irányelv 4. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében gazdasági tevékenységnek minősülne: kizárja-e e tevékenység „gazdasági tevékenységnek” minősítését az a körülmény, hogy a közönségkapcsolati tevékenység és a választási hirdetések a politikai pártok tevékenységének lényegi területéhez tartoznak, és nélkülözhetetlen feltételt jelentenek a politikai célok és tartalmak megvalósításához?
- 8) A fellebbező által nyújtott, „külső hirdetésként” megjelölt tevékenységek olyan jellegűek-e, amelyek összehasonlíthatók a hatodik irányelv D. mellékletében (a 10. pontban) szereplő, reklámügynökségek által folytatott tevékenységgel, illetve tartalmukat tekintve megfelelnek ennek? Ha e kérdésre igenlő válasz adandó, tekinthető-e a folytatott tevékenységek terjedelme „nem elhanyagolhatónak” a fellebbezéssel érintett időszakban fennálló bevétel/kiadás szerkezet mellett?

(¹) HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.

2008. július 2-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Cseh Köztársaság

(C-294/08. sz. ügy)

(2008/C 247/07)

Az eljárás nyelve: cseh

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: B. Schima és M. Šimerdová meghatalmazottak)

Alperes: Cseh Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Cseh Köztársaság mivel megkövetelte, hogy azon behozott gépjárművek nyilvántartásba vételekor, amelyek esetében a műszaki típusjóváahagyást valamely másik tagállam állította ki, a gépjármű a típusjóváahagyás időpontjában teljesítse a Cseh Köztársaságban ugyanebben az időpontban alkalmazandó műszaki követelményeket is, és
 - mivel e követelmények be nem tartása esetére megkövetelte a gépjármű vizsgálatát, amely keretében ellenőrzi, hogy a gépjármű megfelel-e az érintett gépjármű-kategória esetében a Cseh Köztársaságban a gépjármű gyártása időpontjában alkalmazandó műszaki követelményeknek,
- nem teljesítette az Európai Közösséget létrehozó szerződés 28. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- a Bíróság kötelezze a Cseh Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A más tagállamokban nyilvántartásba vett és e tagállamokból a Cseh Köztársaságba behozott használt gépjárművek nyilvántartásba vételének feltételeit a cseh jogban az 56/2001. Sb. sz. törvény szabályozza. Az 56/2001. Sb. sz. törvény (¹) 35. § (1) és (2) bekezdése határozza meg azokat a feltételeket, amelyek teljesülése esetén a Cseh Köztársaságban nyilvántartásba vehető a magánúton behozott olyan használt gépjármű, amely esetében a műszaki típusjóváahagyást valamely más tagállam állította ki.

A cseh hatóságok az ilyen gépjármű műszaki szabályozásnak való megfelelését abban az esetben hagyják jóvá, ha a gépjármű, annak rendszerei, alkatrészei vagy önálló műszaki egységei az Európai Unió valamely más tagállamában történt műszaki típusjóváahagyás időpontjában teljesítették a Cseh Köztársaságban ugyanebben az időpontban hatályos, a végrehajtási rendelkezésben meghatározott műszaki feltételeket (az 56/2001. Sb. sz. törvény 35. § (1) bekezdése).

Abban az esetben, ha a gépjármű, annak rendszerei, alkatrészei vagy önálló műszaki egységei az Európai Unió valamely más tagállamában történt műszaki típusjóváahagyás időpontjában nem teljesítették a Cseh Köztársaságban ugyanebben az időpontban hatályos, a végrehajtási rendelkezésben meghatározott műszaki feltételeket, akkor az illetékes hatóság a műszaki vizsgaközpont által kiállított műszaki adatlap alapján határoz a műszaki szabályozásnak való megfeleléséről. A műszaki vizsgaközpont akkor állítja ki a műszaki adatlapot, ha a gépjármű a gyártása időpontjában az érintett gépjármű-kategória esetében a Cseh Köztársaságban hatályban lévő műszaki feltételeket teljesíti (az 56/2001. Sb. sz. törvény 35. § (2) bekezdése).

Ebből következően az 56/2001. Sb. sz. törvény 35. § (1) és (2) bekezdésének rendelkezéséből kitűnik, hogy a cseh jog szerint újból meg kell vizsgálni az összes olyan használt gépjármű műszaki típusjóváahagyását, amelyek esetében valamely másik tagállam már kiállította az igazolást arról, hogy a gépjármű a gépjárműtípus műszaki szabályozásának megfelel. A Bizottság álláspontja szerint ez a megközelítés ellentmond az áruk szabad mozgása elvének, amely szerint a valamely tagállam szabályozásának megfelelően forgalomba hozott áruk forgalomba hozatalát az összes többi tagállamban engedélyezni kell. A cseh jogszabály egyáltalán nem veszi figyelembe az ugyanazon gépjárműre valamely másik tagállamban elvégzett műszaki vizsgálatok eredményét, ami ellentmond a 96/96/EK tanácsi irányelv 3. cikke (2) bekezdésének.